

Oponentský posudek na bakalářskou práci Nicole Komjatiové „Přisuzování osobnostních charakteristik na základě tělesné konstituce jedince“

Jak již název napovídá, předložená bakalářská práce se zabývá hodnocením osobnostních charakteristik jedince na základě jeho tělesné konstituce. Text je členěn na část teoretickou a na část empirickou. V teoretické části práce se autorka na cca 30 stranách věnuje takovým tématům jako je sociální percepce, osobnost, dále například stereotypům týkající se tělesné konstituce, proměně pohledu na tělesnou konstituci jedince v historii či stigmatům spojených s poruchami příjmu potravy. Teoretické ukotvení práce je velmi kvalitně zpracováno, autorka cituje relevantní zahraniční i domácí literaturu. Oceňuji, že většinou pracuje s primárními zahraničními zdroji. Jednotlivé kapitoly jsou jasně a přehledně strukturovány a velmi dobře se čtou. Co se týče formálních nedostatků, v práci občas chybí odkazy na zdroje, ze kterých studentka čerpá. V obou částech textu se také občas vyskytují překlepy (především v empirické části práce), případně nejasně formulované tvrzení, např. „*U osob s těžkou obezitou je poté tato pravděpodobnost 37x vyšší a u osob s těžkou obezitou až 100krát vyšší (ve srovnání s osobami s normální tělesnou váhou).*“ (str. 24).

V empirické části práce se autorka věnuje svému vlastnímu výzkumu, v rámci kterého si klade otázku, zda se bude „*hodnocení osobnostních charakteristik lišit na základě tělesné konstituce daného hodnoceného jedince*“ (str. 27). Jako metodu volí kvantitativní metodu dotazníkového šetření. Bohužel tato část práce obsahuje velké množství chyb. Na začátku empirické práce studentka stanovuje nulovou hypotézu, ale již nestanovuje hypotézy vlastní, a to i přestože na začátku Metodiky výzkumu (kapitola 2.4.) píše, že v rámci zvolené metody „*bylo mým cílem ověřit výše formulované hypotézy*“ (str. 28). Jaké hypotézy tedy studentka v rámci svého výzkumu postuluje? Popis dotazníku je poměrně zmatečný a nutí čtenáře neustále listovat v přiloženém dotazníku, aby pochopil na co přesně a jak se studentka ptala. Zvolená Likertova škála (otázka č. 4,5,7) je sice vhodná na měření postojů, nicméně je velmi nevhodné ji ukotvit pomocí bodů „ANO“ a „NE“. Co se týče tvorby dalších otázek v dotazníku (5, 6, 7), z popisu mi vůbec není jasné, podle jakého klíče studentka vybírala jednotlivé charakteristiky či trávení volného času. Dále odkud získala fotografie, které nechávala hodnotit ve své studii? Podle čeho rozdělila jednotlivé vyobrazené jedince na fotografiích ke stanoveným typům tělesných konstitucí? Byly všechny kategorie zastoupeny jak u mužů, tak u žen (kteří muži na fotografiích např. spadají do kategorie vychrtlí)? Proč není počet fotografií v rámci jednotlivých kategorií rovnoměrně zastoupen? Co se týče samotné analýzy dat, statistická metoda je zvolena poměrně vhodně, ovšem formální zápis výsledků a analýz je matoucí. Co např. znamená „*během analýzy dat jsem brala v úvahu veškerá missing data?*“ (str. 30). Dále hodnota p se nemůže rovnat čisté nule, počet desetiných míst se uvádí na tisícinu (např. 0,004), vyexportované tabulky z SPSS jsou nepřehledné a některých z nich chybí popis (např. tabulka č. 8, 9, 10) apod.

Diskuze výsledků je ale opět zpracována kvalitně. Oceňuji, že se studentka snaží výsledky interpretovat v kontextu předchozích studií a nejde tak jen o opětovnou sumarizaci vlastních signifikantních výsledků.

V rámci obhajoby by se studentka měla vyjádřit k výše uvedeným otázkám a postupům, které se týkají tvorby samotného dotazníku.

I přes uvedené nedostatky práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.

Mgr. Klára Bártová, Ph.D.
FHS UK
V Praze 11. 06. 2016